

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. október hó 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A társtettesként elkövetett jogellenes fogvatartás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. október hó 6. napján kihirdetett 41(I.)Kb.169/2015/16. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. és **II.r.** vádlottak hivatali bűncselekményeit a Btk. 304. § (1) bekezdés szerinti jogellenes fogvatartás büntettének, és a Btk. 303. § (1) bekezdés szerinti kényszervallatás büntettének minősíti, amely cselekményeket **II.r.** vádlott bűnsegédként követett el. **I.r. vádlott** tekintetében a társtetteségre való utalást mellőzi.

I.r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidejét 2 (kettő) évben állapítja meg.

A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén I. r. vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 150 (százötven) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

II.r. vádlott tekintetében a 150.000,- (százötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre változtatja át, ebben az esetben egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

II.r. vádlottal szemben az előzetes mentesítésre vonatkozó utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. október 06. napján kihirdetett 41(I.)Kb.169/2015/16. számú ítéletével **I.**, és **II.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 228. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett jogellenes fogvatartás büntetében, az 1978. évi IV. törvény 227. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett kényszervallatás büntetében, ezért - halmazati büntetésül - **I.r.** vádlottat 10 hónapi, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre, **II.r.** vádlottat 8 hónapi, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte. A vádlottakat előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt okiratról, amelyet az iratokhoz rendelt csatolni. A vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Ellenben a vádlottakat az 1978. évi IV. törvény 275. § (1) bekezdés b./ pontjába

ütköző társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat hamisítás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőben fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére a közokirat hamisítás büntetében való bűnösségük megállapítása, és a szabadságvesztés büntetés börtön fokozatban történő meghatározása érdekében. Fellebbezésének indokolása szerint az ítélet A./ részében az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, és helyesen minősítette a vádlottak cselekményét. Ugyanakkor az ítélet B./ részében tévedett, amikor felmentette a vádlottakat az ellenük tástettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat hamisítás büntette miatt emelt vád alól, mivel a kényszerintézkedésről szóló jelentésbe valótlanul foglalták bele, hogy **sértett** gyanúsítható volt büntetőügy tárgyát képező bűncselekmény elkövetésével. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlottak bűnösségének megállapítását a közbizalom elleni bűncselekményben, továbbá a fogházbüntetés helyett börtönben kérte megállapítani a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát.

I.r. vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül az I.r. vádlott védője elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében fellebbezést jelentett be.

II.r. vádlott és védője a tárgyaláson szintén három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd törvényes határidőn belül elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. A védő későbbiekben csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben fellebbezését annyiban egészítette ki, hogy elsődlegesen bűncselekmény hiányában kérte védence felmentését. A beadványában arra hívta fel a figyelmet, hogy korábban védence a nyomozati eljárásban hamis vallomást tett az I.r. vádlott érdekében, majd a hamis tanúvallomás voltát feltárta. Álláspontja szerint védence büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg a terhére rótt bűncselekmények elkövetésében. Kifejtette, hogy védence társtettesi magatartást megalapozó cselekményt nem valósított meg, az a körülmény, hogy a bűncselekmény helyszínén tartózkodott nem alapozhatja meg büntetőjogi felelősségét. Álláspontja szerint semmilyen szándékegység nem mutatható ki I.r. vádlott és védence között, védence nem tudott I.r. vádlott cselekményének okáról, hogy miért vezette ki **sértettet** az irodából és helyezte el az előállító helyiségben. Kiemelte azt is, hogy védence ezt követően csak annyit tehetett, hogy a lehető legrövidebb időn belül jelentette a történeteket előjárójának. A kiszabott büntetéssel összefüggésben arra hívta fel a figyelmet, hogy amennyiben az enyhítésre nem kerülne, védence büntetőjogi felelősségének megállapítása esetén, úgy a továbbiakban kétségesse válna, hogy rendőri szolgálatot lásson el. A felmentő rendelkezéssel összefüggésben annak helybenhagyására tett indítványt az elsőfokú bíróság által kifejtett helyes indokoknál fogva.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1090/2015/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítélet A./ részében a tényállást helyesen állapította meg, az felülbírálatra alkalmas. A felmentő rész tekintetében rámutatott, hogy az a Be. 351. § (2) bekezdés b./ pontja alapján megalapozatlan, amely ok azonban a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Indítványozta ezért helyes ténybeli következtetéssel az ítélet B./ részében írt tényállást azzal kiegészíteni, hogy a vádlottak által írt jelentés valótlan tény tartalmaz, mely szerint **sértett** a bűncselekmény elkövetésével 2013. február 25-én gyanúsítható volt. A hivatali bűncselekmény vonatkozásában egyetértett a vádlottak cselekményének minősítésével. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlottak bűnösségének megállapítását

társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat hamisítás büntetében, és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának börtönben történő megállapítását, figyelemmel arra, hogy a vonatkozásukban a büntetés mértékének megállapítása már jelentős enyhítés alapján történt.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, az ítélet A./ részében megalapozott, míg az ítélet B./ részében részben megalapozatlan tényállást állapított meg. Az ítélet B./ részével kapcsolatban fenntartotta átiratában foglaltakat, mely szerint az ítélet megalapozatlansága a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Érvelését azzal egészítette ki, hogy a vádlottak azért jelölték meg azt a körülményt, hogy **sértett** gyanúsítható volt bűncselekmény elkövetésével, hogy fedezzék az általuk elkövetett jogellenes fogvatartást. Megismételte írásban is előterjesztett indítványait.

I.r. vádlott védője az ítélet B./ részével kapcsolatban az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, és nem értett egyet az ügyészi indítvánnyal. Kifejtette, hogy a vádlottak nem valósították meg a közokirat hamisítás büntetét, nem foglaltak valótlan tényt közokiratba, mivel az egész kapitányságon ismert volt ez a tény, hogy **sértett** gyanúsítható volt az adott bűncselekmény elkövetésével. Nem változtat ezen a tényen az, hogy ennek ellenére azt a helytelen gyakorlatot követte a II.r. vádlott, mely szerint tanúként idézte meg az elkövetőt, majd azután történik a meggyanúsítás. Az ítélet A./ részében ehhez kapcsolódóan előadta, hogy védeence nem követett el bűncselekményt, mivel **sértett** magatartása indokolta az eljárását. Figyelemmel arra, hogy **sértett** támadásától lehetett tartani, helyesen döntött, amikor őt az előállító helyiségben helyezte el, mivel a II.r. vádlott elmulasztotta a szükséges intézkedések megtételét. Felhívta a figyelmet arra, hogy e döntéséről az előjáróknak is tudomása volt, akik e döntést nem kifogásolták, az előjárók tudtával készítették el a vádlottak a jelentésüket. Figyelemmel arra, hogy **I.r.** vádlott **sértett** törvénysértő magatartása miatt jogszerűen foganatosította az intézkedést, ezért elsődlegesen azt indítványozta, hogy a bíróság bűncselekmény hiányában mentse fel az ellene emelt vád alól. Másodlagosan bizonyítékok hiányában kérte védeence felmentését. Harmadlagosan pedig bűnösségének megállapítása esetén olyan büntetés kiszabását indítványozta, amely alapján tovább folytathatja a rendőri szolgálatát.

II.r. vádlott védője perbeszédében fellebbezését továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint a két vádlott cselekményét külön kell megvizsgálni és értékelni. Ennek során felidézve a vád tárgyává tett cselekményt kiemelte, hogy védeence volt az ügy nyomozója, aki tanúként hallgatta ki **sértettet**, és nem volt szándéka egyenlőre gyanúsítottként kihallgatni. Mivel nem írta alá a jegyzőkönyvet, hatósági tanút keresett, és e tevékenysége közben történt, hogy **I.r.** vádlott a tanút kivezette az irodából. Nem merült fel arra vonatkozóan adat, hogy ennek okáról **I.r.** vádlott tájékoztatta volna védencét. Utalt arra, hogy védeence korábbi tanúvallomásában erre voltak adatok, azonban azt nem a valóságnak megfelelően tette. Álláspontja szerint lényegében e valótlanul tett tanú vallomásra alapozta a katonai ügyészség az ellene emelt vádat. Megismételte álláspontját, mely szerint I. és II.r. vádlott között nem volt szándékegység, ezért társtetteskénti minősítés sem állja meg a helyét. Védeence bűnösségének ellentmond továbbá az a tény is, hogy azonnal tájékoztatta előjáróját a történetekről. Mindezek alapján elsősorban bizonyítékok, másodsorban bűncselekmény hiányában kérte védeence felmentését. Amennyiben a bíróság mégis megállapítaná büntetőjogi felelősségét, fenntartotta enyhítés érdekében előterjesztett fellebbezését is. Felhívta arra a figyelmet, hogy a vád tárgyává tett cselekmény védencétől énidegen, eddigi 15 éves rendőri szolgálata alatt mindig a szabályoknak megfelelően járt el. Az okirat hamisítás tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján mindkét vádlott tekintetében teljes körűen felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályok betartásával járt el, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

I.r. vádlott a tárgyaláson nem tett vallomást, a nyomozás során tett vallomását tartotta fenn, amit az elsőfokú bíróság felolvasással tett a bizonyítás részévé. Az **I.r.** vádlott következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. **II.r.** vádlott a tárgyaláson a nyomozás során írásban tett vallomását fenntartva szintén nem ismerte el a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezését megvizsgálta, további tanúkat hallgatott ki, köztük **sértettet**, **tanú2-t**, **tanú3-t**, akik jelen voltak a vád tárgyává tett cselekmény elkövetésekor. Ismertette a releváns okiratokat, és az általa megvizsgált bizonyítékokat egymással összevetette, álláspontját ítéletének 6. és 7. oldalán a logika szabályai szerint megindokolta. Ennek során nem fogadta el a vádlottak védekezését, köztük azt a **II.r.** vádlott által előterjesztett védekezést sem, hogy nem volt tudomása arról, hogy **I.r.** vádlott miért vezette el **sértettet**, illetve azt sem, hogy azt mondta volna neki, hogy majd meggondolja magát, akar-e tanúskodni, és amennyiben tanúvallomást tesz, akkor távozzon a kapitányságról. Az elsőfokú bíróság tehát mérlegelési jogkörében ítéletének A./ részében a vádlottakra terhelő tényállást állapított meg.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítélet B./ részében is tényszerűen rögzítette a tényállást. A másodfokú bíróság álláspontja szerint mindez szintén a bizonyítékokkal összhangban történt.

A másodfokú bíróság ugyanakkor megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács igazodva a vádirati tényálláshoz nem rögzített olyan körülményt az ítéletében, amely **II.r.** vádlott tekintetében társtettesi magatartásként lenne értékelhető. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az ítélet 3. oldal 2. bekezdésének utolsó mondatát azzal pontosítja, hogy mellözi **I.** és **II.r.** vádlott szándékegységére történő utalást és azt a következők szerint rögzíti: „**I.r.** vádlott **II.r.** vádlott tudtával a **sértettet** 10 óra 40 és 13 óra 15 perc között személyi szabadságától jogellenesen megfosztotta azért, hogy a tanút vallomásra bírják.”

E helyesbítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa így fogadta el felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság sem a vádlottak felmentése érdekében előterjesztett védelmi, sem pedig további bűnösségük megállapítása érdekében előterjesztett ügyészi fellebbezést az alábbiak szerint nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében megalapozott tényállást állapított meg, annak megváltoztatására a másodfokú bíróság a Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdésében meghatározott felülmérlegelés tilalmára figyelemmel nem látott lehetőséget.

I.r. vádlott és védője, valamint **II.r.** vádlott és védője indítványai lényegében a bizonyítékok újraértékelésére irányult, ez alapján az ítélet tényállásának megváltoztatására, és a vádlottak felmentésére, amelyre a másodfokú eljárásban az előzőekben írtakra figyelemmel nincs törvényi lehetőség. **II.r.** vádlott védője további tanúkihallgatást indítványozott, ennek keretében a rendőrkapitány meghallgatását, amelyet a másodfokú bíróság nem talált indokoltnak, figyelemmel arra, hogy minden releváns bizonyíték rendelkezésre állt. A további bizonyítási eljárás lefolytatása

csak az eljárás elhúzódtát eredményezte volna, a másodfokú bíróság álláspontja szerint ezért az szükségtelen.

Az ítélet A./ részben írt tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban tévedett, amikor a Btk. 2. §-ra figyelemmel nem az elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyvet alkalmazta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az új Btk. rendelkezései összességükben a vádlottak cselekményének kedvezőbb elbírálását teszik lehetővé. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény a törvényi minimumot alacsonyabb tartamban határozta meg, mint a hatályos Btk., amely 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a vád tárgyává tett cselekményt. Nem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége lényegesen kedvezőbb, továbbá a pénzbüntetés egy napi tétel összege is alacsonyabb a hatályos Btk.-ban. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elbíráláskor hatályos Btk. a vádlottak cselekményének kedvezőbb elbírálását teszik lehetővé.

Az elsőfokú bíróság tévedett továbbá, amikor a vádlottakat társtettesként mondta ki bűnösnek a terhükre rótt hivatali bűncselekményekben. Az általa rögzített tényállás nem tartalmaz olyan elemeket, mely szerint **II.r.** vádlott a vád tárgyává tett cselekmények bármelyik tényállási elemét megvalósította volna. Ugyanakkor megállapítható, hogy az ügy előadójaként jelen volt, lényegében az ügy uraként befolyással bírt az eljárásra, ennek ellenére nem tett semmit, amikor **I.r.** vádlott az idézett tanút törvényi felhatalmazás hiányában az előállító helyiségbe helyezte el, és azt a kijelentést tette, hogy amíg nem tesz vallomást, addig nem távozzon az előállító helyiségből.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint **I.r.** vádlott magatartásával maradéktalanul megvalósította a Btk. 304. § (1) bekezdésébe ütköző jogellenes fogvatartás büntetést, továbbá a Btk. 303. § (1) bekezdésébe ütköző kényszervallatás büntetést, amelyet önálló tettesként követett el.

II.r. vádlott ugyanezen bűncselekményeknek a bűnsegédi alakzatát valósította meg, mivel az előbb írtak miatt magatartása szándékerősítőleg hatott **I.r.** vádlottra.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a vádlottak hivatali bűncselekményeit a hatályos Btk. szerint minősítette és **I.r.** vádlottnál a társtettessegre való utalást mellőzte, míg a **II.r.** vádlottnál megállapította, hogy a terhére rótt jogellenes fogvatartás és kényszervallatás büntetést bűnsegédként valósította meg.

A másodfokú bíróság vizsgálta, hogy a vádlottak által megvalósított cselekmények valóságos heterogén anyagi halmazatot, vagy látszólagos heterogén anyagi halmazatot alkotnak-e. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jogellenes fogvatartás büntette és a kényszervallatás büntette az irányadó tényállás alapján egymástól elkülönült. A jogellenes fogvatartást **I.r.** vádlott **sértett** magatartása miatt foganatosította, és a későbbiekben került sor arra, hogy szabadon engedését vallomásának megtételétől tegye függővé. Ezért a két cselekmény egymástól elkülönült, és nem kellett azt egységesen a Btk. 304. § (2) bekezdés a./ pontjába ütköző aljas indokból elkövetett jogellenes fogvatartás büntetének minősíteni.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal, hogy az ítélet B./ részében írt tényállásban írt cselekményükkel a vádlottak megvalósították volna a hivatalos személy által elkövetett közokirat hamisítás büntetést. Az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben ítéletének 7. oldalán kifejtette jogi álláspontját. A másodfokú bíróság vizsgálta a vádban megjelölt jelentést, megállapította, hogy a jelentés a tényeknek megfelelően tartalmazza az eljárási cselekmény lényeges elemeit. E szerint

sértett tanúként került kihallgatásra, és nevezett személy magatartása miatt az előállító helyiségben került elhelyezésre. A másodfokú bíróság álláspontja szerint e releváns körülmények alapján megállapítható, hogy az I.r. vádlott által foganatosított cselekmény jogszerűtlen, az a körülmény, hogy a jelentésbe az is belekerült, hogy a nyomozás folyamán megállapítást nyert, hogy **sértett** bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható, az eljárás jogszerűtlenségén, mely szerint egy tanúval szemben került sor személyi szabadság korlátozására, nem változtat. Ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottak lényeges tényét nem foglaltak hamisan közokiratba, a jelentés lényeges tartalmi részei a valóságnak megfeleltek. Mindezekre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottakat az ellenük társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat hamisítás büntette miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottak büntetésének súlyosítása érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta megalapozottnak, míg a büntetés enyhítése érdekében előterjesztett védelmi fellebbezések alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa további enyhítő körülményként értékeli mindkét vádlott tekintetében az időmúlást, illetve II.r. vádlott vonatkozásában nagyobb nyomatékkel azt, hogy bűnsegédként valósította meg a terhére rótt bűncselekményeket.

Az előzőekre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I.r. vádlottal szemben felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki, és annak tartamát az enyhítő szakasz alkalmazásával 10 hónapban határozta meg. A másodfokú bíróság e szabadságvesztés büntetést a Btk. 82. § (2) bekezdés d./ pontjára figyelemmel tekinti kiszabottnak. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint I.r. vádlottal szemben a büntetési célok felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásával érhetőek el, szükséges annak kifejezésre juttatása, hogy a büntetőeljárás során a törvényi lehetőségek keretén belül maradva kell eljárni, nem lehet az állampolgárokat szabadságuktól önkényesen megfosztani. A másodfokú bíróság ezért nem látott lehetőséget más büntetés kiszabására I.r. vádlottal szemben. Ugyanakkor a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítását nem látta eltúlzottnak enyhének, a büntetés kiszabási körülmények, I.r. vádlott személyében rejlő csekélyebb társadalomra veszélyesség mindezt indokoltá tették. A másodfokú bíróság azonban eltúlzottnak találta a szabadságvesztés felfüggesztésének időtartamát, ezért azt 2 évre enyhítette. A másodfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése alapján megállapította, hogy az I.r. vádlott a szabadságvesztés elrendelése esetén a büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A másodfokú bíróság **II.r.** vádlottnál lehetőséget látott a Btk. 82. § (3) és (4) bekezdésére figyelemmel a Btk. 50. § (1) bekezdésében írt pénzbüntetés kiszabására, figyelemmel arra, hogy cselekményeit bűnsegédként valósította meg. Álláspontja szerint a 150 napi tételű, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetés alkalmas nála a büntetési célok eléréséhez, az arányos a cselekmény tárgyi súlyával, valamint személyében rejlő társadalomra veszélyességgel. A másodfokú bíróság a Btk. 51. §-a alapján rendelkezett annak meg nem fizetése esetére szabadságvesztésre történő átváltoztatásról, továbbá mellőzte, mint szükségtelent az előzetes mentesítésre való utalást **II.r.** vádlott tekintetében.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a rendelkező részben írt változtatással **I.** és **II.r.** vádlottak tekintetében helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1), (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. október hó 12.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és **I.r.** vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2016. október hó 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke